

1

CASE "Erik":

Erik er 10 år gammel. De første fem års af sit liv foregik i København. Her gik han også i børnehaven. Han måtte imidlertid skifte børnehaven, da hans forældre flyttede til en lille by på Sjælland. Da familien havde boet i denne by i nogle få år, flyttede de til en nærliggende, noget større forvinsby. Erik var imidlertid begyndt at gå i skole i den lille by, hvilket han fortsatte med, selv om familien nu atter var flyttet. Han havde nu 12 km til skole hver dag, og havde ikke længere mulighed for at have kontakt med sine skolekammerater, da han jo boede så langt væk. I den nye by, hvor han bor, har han ikke fået nogen kontakter. Eriks mor, som er akademiker, er nu ret angstelig over hans manglende interesse for at have kammerater. Erik opholder sig langt hellere hjemme hos moderen end at gå ud i byen og møde jævnaldrende. Jeg besøgte familien første gang fastelavnsmandag. Mens vi sad og snakkede, ringede det på døren. Erik lukkede op. Udenfor stod tre drenge, jævnaldrende med Erik med raskløbsse. Erik sprang forskrækket om bag nogle træer. Vi gav drengene nogle mønter. Erik fandt en masse småpenge frem, og forærede dem til drengene. Moderen presser ofte Erik til at besøge kammerater. Men jo mere hun presser, jo mere synes han at holde fast på at være hjemme. Såfremt Erik imidlertid har en kammerat på besøg, er moderen ret kritisk over for ham bagefter. Hun kalder dem "grove, simple og dumme", idet de ikke helt kan leve op til hendes intellektuelle og konsollemassige idealer. Moderen er også bekymret for Eriks skolegang. Han klarer sig ikke så godt i fagene regning og matematik. Moderen vurderer ganske vist ikke disse fag særligt højt, men er klar over deres betydning for Eriks senere skolegang. Efter skoletid taler Erik meget med moderen. De har stor fortrolighed sammen. Moderen er meget villig til at give Erik råd, når han fortæller om sine problemer. For eksempel fortalte Erik en dag, at en pige i klassen, som han syntes, var meget sød (det gjorde alle drengene i øvrigt), havde inviteret ham med hjem et par gange. Men nu havde hun brændt ham af, hvilket trykkede ham. Moderen støtter Erik og siger, at pigen i hendes øjne er en "simpel, dum gås".

Eriks far er udlænding. Han betyder ikke nær så meget for Erik, som moderen gør. Ikke desto mindre "sluger" Erik fremmede mandlige besøgende. Han elsker at lege med dem, elder tale med dem om flyvemaskiner, hajer, hvaler, luftpistoler og lignende. Han taler i sådanne situationer enormt meget. Undertiden fornemmer man, at han overskrider sandheden en smule for at pynte lidt på virkeligheden.

1) Hvilke faktorer vil du trække frem til en analyse af Eriks situation?

2) Hvad ville du gøre for at hjælpe (behandle) i situationen?

2

JENS, 7 ÅR:

Jens startede i skolen for et halvt år siden. Det har hurtigt vist sig, at han ikke er moden nok. Han forlader sin stol og prøver at få personlig kontakt til lærerne. Han kan ikke forstå, at han skal være stille, så de andre børn også kan sige noget. I frikvartererne spiller drengene fodbold, men de vil ikke have Jens med, for han samler bolden op og vil have den for sig selv hele tiden. Kun få gange har han været med i legen, men det endte så i slagsmål.

Allerede ved starten af samtalen med skolepsykologen sætter han sig op på hendes skød. Straks efter kræver han ned igen, og begynder at sparke til papirkurven. Under testing er det meget vanskeligt at holde ham fast i opgaverne. Psykologen prøver at få Jens til at placere nogle dyrebillede i grupper efter farve og størrelse og til sidst efter, hvor dyrene lever (jord, vand, luft), men Jens magter tydeligvis ikke opgaven.

Om den familiemæssige baggrund ved psykologen, at Jens er opvokset i en familie, hvor faderen flere gange har været "inde at side". Moderen har store alkoholproblemer. Flere gange har hun måttet flygte til et kvindehus sammen med Jens, idet faderen i løbet af tilstand har slået hende og drengen.

Moderen er svag og magter ikke at tage sig meget af Jens. Tit lader hun ham få sin vilje for at få fred. Faderen derimod går ind for en hård linje i opdragelsen, så Jens ved hvad han har at rette sig efter.

Når psykologen udspørger Jens om forholdene derhjemme, bliver han fjern i blikket og urolig.

Psykologen beder Jens om at tegne en mand, en kvinde og et barn. Han tegner en meget stor mand, der er handicappet og lige blevet ramt af et skud. Derefter tegner Jens en kvinde, der er noget mindre. Denne tegning er væsentlig mere primitiv end tegningen af manden. Til slut tegner han med enkle streger et meget lille barn.

Redegør i "casen" om Jens for de udviklingspsykologiske årsager, i forhold til hans fejludvikling. Inddrag Freud til en forklaring af de følelsesmæssige årsager og Placer til en forklaring af de kognitive årsager.